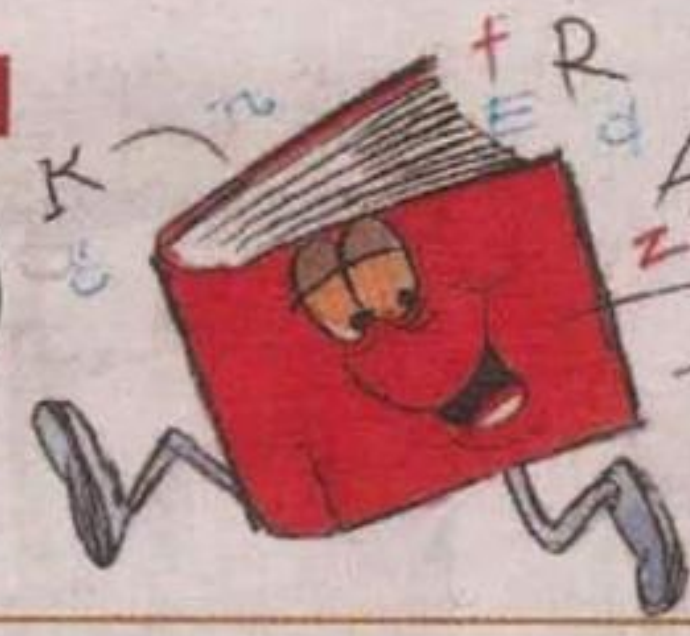

KİTAP

RENKLER... SESLER... HARFLER...

AYTUL AKAL • ÇİĞDEM GÜNDEŞ • MAVİSEL YENER • MUSTAFA DELİOĞLU

'Hayal etmekten hiç yorulmaz mısın Fiko'

Çehov, "Büyükler ve küçükler için ilaçlar değişmez, sadece dozları değişir" demiş. İşte, akli beş karış havada gezen Fiko'nun yaratıcısı Ömer Açık da bu doz ayarını mükemmellikle yapabilen bir yazar ve mükemmel bir hikâye anlatıcısı olduğunu kitabın her satırında ispatlıyor.

KONUK HARFLER

GÖKÇE GÖKÇEER

Her şey şöyle başladı: Yazarını hiç tanımadığım bir kitap duruyordu elimde. Daha önce yine **Günışığı Kitaplığı**'ndan çıkan **Menekşe İstasyonu**'nu okumamıştım. Ama bu kez, belki de adıyla daha çok ilgimi çeken **Benim Babam Ömür Adam**'ı okumaya başladım. **Menekşe İstasyonu**'nu kaçırdığıma mı, Ömer Açık'ı tanımadığıma mı yanayım, bilemedim. Kahramanımızın adı Fikret. Siz ona Fiko diyebilirsiniz, zira herkes öyle diyor. Fikret diye seslenişiniz, dönüp bakmayabilir hani, "o kadar" Fiko onun adı. Hayal kurmak ve çene çalmak en sevdiği şey. Ders çalışmaksa peeh, pek o kadar meraklı olduğu söylenemez. Yanlış anlaşılmasın, ders çalışmaya meraklı değil sadece. Yoksa oldukça meraklı bir çocuk Fiko. Mesela denizlerin nasıl olup da uzay boşluğuna akmadığını, toprağın altında yaşayan canlıların nasıl nefes aldığını, makinelerin nasıl çalıştığını hep merak ediyor. Rüzgârı merak ediyor bir de ve çok seviyor... Odasına girdiğinde rüzgârın duvarları yalayışını izliyor. Rüzgârla altı yaşında arkadaş olduğunu söylüyor soranlara. İnanmak isteyene hayal bedava...

ÖMÜR DENEN ŞU ADAM...

Benim Babam Ömür Adam'da Fiko'nun en yakın arkadaşı kırmızı sakallı bir adam. Koca bir adam... Adı Şair Amca. Bir kitabevi var, Fiko'nun da ara sıra gidip geldiği... Bazen de meydanadaki dut ağacının altında buluşuyorlar. Kitabın sonunda birinin daha adı "Şair" oluyor, dünyaya şair gibi baksın diye. Fiko'nun annesiyle babasının fırınları var. Sıcacık, mis

kokulu ekmekler çıkarıyorlar. Ama her gün başka bir ekmek. Cevizli, sütlü, çörekotlu, güllü ya da kepekli... Annesi Zehra Hanım, Fiko'ya bir kardeş getirmeye hazırlanıyor. Babası ise gerçekten Ömür adam. Adıyla yaşıyor! İtiraf etmem gerekir ki, kitaba başlarken babanın daha çok ön planda olacağını sanmıştım. Ama sanırım, Ömer Açık bizi açıkça ters köşeye yatırıyor. Fiko'nun en büyük hayali bir bisiklet. Daha önce de ona defalarca bisiklet alınmış, ama hep orada burada unuttuğu için bu kez hakkını kaybet-

Önce Adana'da sonra da Mardin'de öğretmenlik yapan Ömer Açık, belli ki çocukları çok iyi gözlemleyebilen ve onların dünyasında soluk alıp verebilen biri.

miş buluyor kendini. Bir gün babasına yalvarıyor. Çocuklar nasıl ısrarcıdır bilirsiniz. İkna etme konusunda nasıl başarılıdırlar... Fiko da epey başarılı tabii, babasını ikna ediyor. Ama bir şartla: Babasının verdiği mor kuşağı iki hafta boyunca kaybetmezse Fiko kazanacak ve rüzgâra karşı sürecek güzelim bal rengi bisikletini. Acaba kazanacak mı dersiniz? Hem bisikleti hem gönlünüzü...

Benim Babam Ömür Adam, hayal etmekten hiç vazgeçmeyen, hatta neredeyse bunu iş edinen bir çocuğun, Fiko'nun öyküsünü anlatıyor. Onu ve hayatını çevreleyen en önemli kişilerle ilişkilerini de tabii: Annesi, babası, henüz doğmamış kardeşi, Şair Amca, Aliye ve kedileri Safinaz... Arkadaşlarını ve onu bisikletine götüreceği mor kuşağı da unutmayalım.

ÇOCUK KİTABI YAZABİLİRSİNİZ AMA...

Çehov, "Büyükler ve küçükler için ilaçlar değişmez, sadece dozları değişir" demiş. İşte, akli beş karış havada gezen Fiko'nun yaratıcısı Ömer Açık da bu doz ayarını yapabilen bir yazar ve iyi bir hikâye anlatıcısı olduğunu kitabın her satırında ispatlıyor. Belki de bu başarısını, "iyi yazabilme" yetisi kadar öğretmen olmasına da borçlu. Önce Adana'da sonra da Mardin'de öğretmenlik yapan Açık, belli ki çocukları çok iyi gözlemleyebilen ve onların dünyasında soluk alıp verebilen biri. Yalnız bir özelliği daha var kitabın. Salt çocuk kitabı olmakla kalmıyor, yetiş-

kinlerin de keyifle okuyabileceği bir kitap aynı zamanda.

Aziz Nesin "(...) Çocuk yazını, çocuklar 'çocuk yerine konmadan' ve çocuklara 'bir küçük insan' gözüyle bakılarak yazılmalıdır. Çocukların, yetişkinler için yazılmış kimi yapıtları beğenip sevip okumaları (...) ve ayrıca çok daha önemli olarak bu yapıtların okurlarını 'çocuk yerine' koymadan yazılmış olmasıdır. Yetişkinler için yazılmış kimi yapıtların hem de çocuk kitabı sayılmaları, yukarıdaki nitelikleriyle çocuk yazınına denk düşmesi yüzündendir" demiş "Çocuk ve Çocuk Yazını" başlıklı yazısında. Açık, çocukları çocuk yerine koymadan yazmış **Benim Babam Ömür Adam**'ı. Sadece çocuklara mı yazmış, bilemem. Pek öyle görünmüyor. Ben çocuk olmadığım halde bir solukta ve sonlara yaklaştıkça gözlerimde yaşlarla okuduysam, bunda sulu gözlü olmam kadar yazarın "elbette bana göre" üslubunun ve inceliğinin de etkisi büyüktür diye düşünüyorum.

HAYVANLARIN YUVASI NERESİ?

Yazıyı sonlandırmadan önce, yazarın hayatımıza sanki yeni bir arkadaş gibi kattığı meraklı ve hayalci Fiko için teşekkür etmeyi gerekli görüyorum. Ama hepsi bu kadar değil. Hayvanlarla ilgili satır arasında verilen mesajları hiç atlamam; beni tanıyanlar ve yazılarımı az çok okuyanlar tahmin edebilir. Yine gözümden kaçmayan birkaç cümleyi sizinle de paylaşmak istiyorum ki daha fazla kişiye ulaşsın, hayvanları çok sevdiği belli olan bu genç ve kıymetli yazarın söyledikleri: "Hayvanları nasıl eve kapatalım Fiko... O zaman hapsedilmiş oluruz onları." (...) "Sokak hayvanlarının evi sokaklardır. Kedi ya da köpek fark etmez." (...) "Hayvanat bahçesi onların eviymiş! Peh! Dinle bak, hayvanat bahçesine ev değil, bahçe bile değil, hapishane denir ancak. Daracık yere konur mu hayvanlar be! Bir düşün hele... İki adimlik kafes... Ben olsam ilk fırsatta tüyerim." (...) "Hani şu dev gibi dedikleri akvaryumlar var ya; balıklara dar gelir orası, dar. Onların yuvası neresidir, bilirsün sen Fiko." Siz de bilirsiniz elbet; denizlerdir balıkların yuvası. Şair Amca'nın ağızından insan ve hayvan sevgisini ustalıkla anlatan, sımsıcak duyguları bize geçirebilen, küçük Fiko'nun dünyasına "cumburlop" dalmamızı sağlayan Ömer Açık'ı tanıdıktan sonra "yaşasın Türkiyeli genç çocuk kitabı yazarları" demekten kendimi alamıyorum ve naçizane bir tavsiye size, tıpkı Şair'in de dediği gibi: Büyümek canınızı acıtırsa, boş verin, büyümeyin. Büyümeyin ki hiç değilse çocuk kitapları hep böyle içinizi ısıtsın. ■

Benim Babam Ömür Adam / Ömer Açık / **Günışığı Kitaplığı** / 140 s.